सप्तभौम Adj. dass. MBh. 13,107,72. R. 5,10,11.

सप्तम 1) Adj. (f. ई) *der siebente.* — 2) f. ई *a) der siebente Tag in einer Monatshälfte.* — *b) der siebente Casus, Locativ, die Endungen dieses Casus.* — *c) der Charakter und die Personalendungen des Potentialis.* — *d) eine best.* Mûrkhaṇâ S. S. S. 31.

सप्तमक Adj. *der siebente.*

*सप्तमत्त्व m. *Feuer.*

सप्तमरीचि 1) Adj. *siebenstrahlig.* — 2) m. *Feuer.*

सप्तमहाभाग Adj. als Beiw. Vishṇu's MBh. 12, 338,4, No. 43 nach Nilak. = सप्तभिर्गायत्र्यादिभिर्पणीयाः सप्तैव महान्तो यज्ञभागा यस्य. Im Vishṇus. werden सप्त महाभाग als zwei Beiwörter gefasst.

सप्तमातृ Adj. *sieben Mütter habend.*

सप्तमानुष Adj. *bei den sieben Menschenstämmen wohnend,* d. i. *bei Allen gegenwärtig.*

सप्तमार्ग m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 14,122 u. s. w.

सप्तमाष्टम Adj. Du. *der siebente und achte* AV. 19,22,3.

सप्तमास्य Adj. *siebenmonatlich* (Kind).

सप्तमीय Adj. *der siebente.*

सप्तमीसमास m. *ein Compositum, in dem das erste Glied als Locativ zu fassen ist.*

सप्तमुष्टिक m. *eine best. Mixtur gegen Fieber.*

सप्तमूर्तिमय Adj. (f. ई) *siebengestaltig* Ind. St. 15,438.

सप्तम्यर्कव्रत n. *eine best. Begehung.*

सप्तयम Adj. *mit sieben Tonlagen* RV. Prât. 13,17.

सप्तयोजनी f. *eine Strecke von sieben* Jóǵana Râǵat. 5,103.

सप्तरक्त n. Sg. *die sieben rothen Theile am Körper.*

सप्तरत्नपद्मविक्रारिन् m. N. pr. eines Buddha. v. l. °पद्मविक्रान्तगामिन्.

सप्तरत्नमय Adj. *aus sieben Edelsteinen bestehend* Kâraṇḍ. 86,14.

सप्तरश्मि Adj. 1) *siebensträngig.* — 2) etwa *siebenzüngig.*

1. सप्तरात्र n. *ein Zeitraum von sieben Nächten (Tagen), Woche* Divjâvad. 377,11. 12.

2. सप्तरात्र 1) m. *ein best.* Ahîna. — 2) n. Pl. Bez. verschiedener heiliger Bücher der Vishṇu'iten Agni-P. 39,1.

सप्तरात्रक Adj. (f. °त्रिका) *siebentägig, sieben Tage während* Hariv. 2,19,16.

सप्तरात्रिक (?) n. = 1. सप्तरात्र.

सप्तराव m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 5,101,11. v. l. सप्तवार.

सप्तराशिक *the rule of seven.*

सप्तरुचि 1) Adj. *siebenstrahlig.* — 2) m. *Feuer*

Çiç. 20,53.

सप्तर्च Adj. *siebenversig;* n. *ein solches Lied* Vaitân.

सप्तर्षि m. 1) Pl. *die sieben* Ṛshi, *eine best. Klasse hochverehrter Wesen.* Am Himmel *die sieben Sterne des grossen Bären.* *सप्तर्षिपूता दिक् so v. a. *Norden.* — 2) Sg. *einer der sieben* Ṛshi MBh. 13,18,43.

सप्तर्षिक° = सप्तर्षि 1).

सप्तर्षिकुण्ड n. Pl. Name von *Badeplätzen, die den sieben* Ṛshi *geheiligt sind,* MBh. 3,83,72.

*सप्तर्षिज्ञ m. *der Planet Jupiter.*

सप्तर्षिता f. Nom. abstr. zu सप्तर्षि 1).

सप्तर्षिमत n. Titel eines Werkes.

*सप्तर्षिमत् Adj. von सप्तर्षि.

सप्तर्षिलोक m. *die Welt der sieben* Ṛshi.

सप्तर्षिस्तोत्र n., सप्तर्षिस्मृति f. und °संग्रह m. Titel.

सप्तल 1) *m. N. pr. eines Mannes. — 2) f. आ Bez. *verschiedener Pflanzen* Harshaḱ. 1,1. 7,11. Nach den Lexicographen *arabischer Jasmin, der Seifenbaum, Mimosa concinna, Abrus precatorius* und *Bignonia suaveolens.*

सप्तलक्षण n. und °भाष्य n. Titel Opp. Cat. 1.

सप्तलक्षणमय Adj. *siebenfach gekennzeichnet* Ind. St. 15,434.

सप्तलिका f. *eine best. Pflanze.*

सप्तलोकमय Adj. *die sieben Welten in sich schliessend* (Vishṇu) Agni-P. 38,47.

सप्तलोकी f. *die sieben Welttheile,* so v. a. *die ganze Erde* Prasannar. 151,2.

सप्तवत् 1) Adj. *das Wort* सप्तन् *enthaltend;* f. °वती *ein solcher Vers* Âpast. Çr. 5,18,1. 7,7,1. — 2) f. °वती N. pr. eines Flusses.

सप्तवधि 1) Adj. *mit sieben Riemen gefesselt* (die Seele). — 2) m. N. pr. eines Mannes.

सप्तवब्रूथ Adj. *mit sieben Schutzvorrichtungen am Wagen versehen* Bhâg. P. 4,26,2.

सप्तवर्ग m. *eine Gruppe von Sieben.*

*सप्तवर्मन् m. N. pr. eines Grammatikers.

सप्तवर्ष Adj. (f. आ) *sieben Jahre alt* Comm. zu Çâṅkh. Gṛhj. 1,5.

सप्तवादिन् m. Bez. *der* Ǵaina VP.^{2} 3,209. Vgl. सप्तभङ्गिन् fg.

सप्तवार m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa. v. l. सप्तराव.

सप्तवार्षिक Adj. (f. ई) *sieben Jahre alt* Paṅḱat. 167,2. Ind. St. 15,305.

सप्तविंश Adj. 1) *der 27ste.* — 2) *aus 27 bestehend.*

सप्तविंशक Adj. = सप्तविंश 2).

सप्तविंशत् *siebenundzwanzig.* Acc. eben so 101,2.

सप्तविंशति f. *siebenundzwanzig.* Das Gezählte congruirt im Casus mit dem Zahlwort, steht im Gen. oder geht im Comp. voran.

सप्तविंशतिक Adj. *aus 27 bestehend.*

सप्तविंशतितम und °विंशतिम Adj. *der 27ste.*

सप्तविंशतिरात्र n. *ein best.* Sattra.

सप्तविंशतिशत n. Pl. *hundertsiebenundzwanzig* Ait. Âr. 338,1 v. u.

सप्तविंशतिसाधुलक्षण n. Titel eines Werkes.

सप्तविंशिन् Adj. *aus 27 bestehend.*

सप्तविदारु m. *ein best. Baum.*

सप्तविध Adj. (f. आ) *siebenfach, siebenfältig, siebenartig* Çulbas. 3,23. Nom. abstr. सप्तविधता f.

सप्तविभक्तिनिर्णय m. Titel Burnell, T.

सप्तवृष Adj. *sieben Stiere besitzend* AV. 5,16,7.

सप्तवेलम् Adv. *siebenmal* Çâṅg. Saṁh. 3,11,28.

सप्तव्यसनकथा f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 681. Vgl. Ind. St. 15,330.

सप्तशत 1) Adj. u. n. s. अर्ध°. — 2) f. ई *a) siebenhundert.* — *b)* Titel verschiedener Werke Burnell, T. Opp. Cat. 1. °काव्य n., °गुप्तवतीव्याख्या f. (Opp. Cat. 1), °बीजमन्त्रविधान n. (Burnell, T.), °भाष्य n. (Opp. Cat. 1), °मन्त्रविभाग m. (ebend.), °मूल n. (ebend.), °विवृति f., °व्याख्या f. und °स्तोत्र n. (Burnell, T.).

सप्तशतक 1) n. Titel einer Sammlung von 700 erotischen Versen in Prâkrit. — 2) f. °तिका Titel eines Werkes.

सप्तशफ Adj. (f. आ) *siebenhufig* Maitr. S. 3,7,4 (78,13). Âpast. Çr. 7,12,1.

सप्तशलाकचक्र n. *ein best. astrologisches Diagramm* (sieben senkrechte Linien, durchschnitten von sieben wagerechten) *zur Bestimmung eines glücklichen Hochzeitstages.* °विधि m. Titel.

सप्तशालिवटी f. *best. Quecksilberpillen gegen Syphilis* Mat. med. 36. Bhâv. P. 6,52.

सप्तशिरस् Adj. *siebenköpfig* R. 4,33,41.

*सप्तशिरा f. s. सप्तसिरा.

सप्तशिव Adj. (f. आ) nach Sâj. *die sieben* (Welten) *beglückend.*

सप्तशीर्ष Adj. *siebenköpfig.* Als Beiw. Vishṇu's Vishṇus. 1,56 auf verschiedene Weisen erklärt.

सप्तशीर्षन् Adj. (f. °शीर्ष्णी) dass.

सप्तश्रोतस् n. schlechte Schreibart für °स्रोतस्.

सप्तश्लोकी f. Titel eines Werkes Burnell, T.

सप्तषष्ट Adj. *der 67ste.*

सप्तषष्टि f. *siebenundsechzig.* Auch in Comp. mit शत n. Pl. und सहस्र n. Pl.

सप्तषष्टितम Adj. *der 67ste.*

सप्तषष्टिभाग m. *der 67ste Theil.*